

pays attention to the basic components of the language such as sounds, letters, words, sentences, paragraphs and text.

References:

1. C. Moskovsky, G. Jiang. Bottom-Up or Top-Down : English as a Foreign Language Vocabulary Instruction for Chinese University Students. URL: https://www.academia.edu/36564964/Teaching_Bottom-Up_and_Top-Down_Strategies_Framing_the_Issue
2. Ann Valanta. A Comparative Study of Bottom-up and Top-down Approaches in Maximizing Reading Comprehension. URL: https://www.academia.edu/25303130/A_COMPARATIVE_STUDY_OF_BOTTOM-UP_AND_TOP-DOWN_APPROACHES_IN_MAXIMIZING_READING_COMPREHENSION
3. [electronic resource, access: <https://sites.google.com/site/finalresearchpapers/home/top-down-and-bottom-up-skills>].

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Вікторія Павлюк (Умань, Україна)

Інноваційні освітні програми в закладах дошкільної освіти повинні відбивати цінності сучасного суспільства, а саме: створювати середовище, яке дає змогу дітям опанувати соціальними навичками; надавати усім дітям однакові можливості для навчання в межах навчальних програм; пропонувати конкретні цілі й завдання з кожної предметної області; планувати завдання за змістом програми для розвитку, більш досконалих знань та навичок; пов'язувати зміст навчальної програми із ключовими поняттями, необхідними для успішного навчання в дошкільному закладі; організувати навчальну програму відповідно до тем, підрозділів та проєктів та використовувати технологій з акцентом на ключові поняття дошкільництва та дитячу літературу.

Зокрема, у зарубіжній методиці викладання в закладах дошкільної освіти виділяють технології інтегрованого навчання, кооперативного навчання, диференційованого підходу, постановки цілей, міжпредметного навчання, тощо.

Технологія інтегрованого навчання передбачає використання наявних технічних інструментів навчання, як то Інтернет, а також змістовне їх використання для підвищення рівня знань дошкільників, зміцнення їх технічних навичок та збагачення можливостей для навчання

Сьогоднішні молоді люди народилися в епоху Інтернету. Багато хто з них є більш технологічно просунутим, ніж дорослі, які їх навчають. Тому вчителі повинні навчитися розмовляти мовою сучасних дітей та ознайомлювати їх із новітніми технологіями. Крім того, міцніший зв'язок, який супроводжує цю технологію, вимагає того, щоб вчителі наголошували на важливості безпеки в Інтернеті як під час занять, так і вдома.

Кооперативне навчання ініціює залучення до занять шляхом заохочення взаємодії між самими учнями, дозволяє дітям обговорювати навчальні матеріали з приятелями або в групах. При цьому вчитель перетворюється на фасилітатора, що призводить до вищих академічних досягнень, одночасно сприяючи створенню команд у класі.

За допомогою диференційованого підходу вчителі можуть налаштувати свій досвід навчання на індивідуальні потреби учнів у класі, відповідно до зорового, слухового та кінестетичного стилів навчання. Вчителі також можуть підбирати завдання до рівнів готовності учнів, пропонуючи відповідні заходи втручання в навчальний процес чи розширення навчального матеріалу, якщо потрібно. Зокрема, дозволити дітям обирати діяльність на основі цікавих тем – ще один приклад успішного розмежування навчального матеріалу. Робота в малих групах – це один із найефективніших способів задоволення потреб різноманітних учнів у дошкільних закладах з великою кількістю учнів.

Залучення дітей до процесу постановки цілей – це хороший приклад заохотити їх взяти участь у навчанні. На ранніх стадіях постановку цілей потрібно робити дуже чітко та спрощено, наприклад, часті двосторонні розмови з дітьми про їх прогрес у навчанні. Взагалі, допомога дітям у досягненні своїх цілей вимагає від вчителів надання конкретних, частих відгуків, а також достатньо часу для саморефлексії.

Міжпредметне навчання, зокрема у вивченні іноземних мов, може допомогти дошкільникам значно глибше засвоїти іншомовні поняття та розвинути фонетичні й лексичні навички. Зокрема, навчання на основі проєкту передбачає виконання дітьми завдання, яке закінчується конкретним результатом. У навчанні на основі проблем вчитель скеровує дітей на розробку розв'язання проблем у реальному світі. Під час навчання на основі запитів діти генерують власні запитання відповідно до їх інтересів, які вони потім досліджують. Ці методи залучають дітей до вивчення та розкриття інформації у змістовному вигляді, коли всі предмети збираються разом і перетворюються на гру [1].

У навчанні іноземних мов вчитель також може використовувати наступні стратегії:

1. Забезпечення чіткого систематичного інструктажу з впровадження лексики. Діти потребують багаторазового повторення слів розвитку розуміння їх значення та використання. Вчителі повинні уводити у мовлення цікаві нові слова.

2. Презентація тематичного вокабуляру, яка допомагає дітям провести асоціації між словами та «побудувати каркас» для вивчення наступних слів.

3. Забезпечення взаємодії між однолітками та вчителем, соціальні взаємодії з іншими дітьми.

4. Заохочення батьків практикуватися у мовленні іноземною, коли це можливо (З цією метою можна ефективно використовувати пісні та відеозаписи,) [2].

Однак, зважаючи на вищезазначене, вчитель може виявляти креативність у виборі інноваційних технологій для навчання дошкільнят іноземної мови.

Список літератури:

1. Six Strategies for 21st Century Early Childhood Teachers URL.: <https://www.earlychildhoodteacher.org/blog/six-strategies-for-21st-century-early-childhood-teachers/> [in English].

2. Tabors, P. O. (2008). One child, two languages: A guide for early childhood educators of children learning English as a second language. URL.: <https://www.buildinitiative.org/Portals/0/Uploads/Documents/One%20Child,%20Two%20Languages.pdf> [in English].

АУДІОВІЗУАЛЬНИЙ МЕТОД НАВЧАННЯ УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ ЯК НЕРІДНИЙ

Людмила Пікулицька (Суми, Україна)

Стрімкий техногенний розвиток суспільства вніс корективи у всі без винятку сфери людської діяльності. Відчутні зміни відбулись і в освіті, з'явилися нові способи викладу матеріалу, стало можливим використання на уроках аудіо- та відеозаписів, що отримало назву аудіовізуального методу навчання. Така методика дозволяє продемонструвати реальні комунікативні ситуації й їхнє мовне відображення; забезпечує динамічність та різнобічність сприйняття мовного матеріалу; підвищує мотивацію до вивчення мови; сприяє одночасному візуальному й слуховому сприйняттю мови; розширює географію мовного середовища за межі навчальної аудиторії; унаочнює різноманіття інтонацій, типів голосів, що дозволяє уникнути звикання до голосу й темпу мовлення лише викладача [2].

Аудіовізуальний, або структурно-глобальний метод виник у Франції у 50-і роки ХХ ст. Його створення пов'язане з іменами таких видатних лінгвістів і психологів як П. Губерина (Югославія), П. Риван, Р. Мишеа, Ж. Гугенейм, А. Соважо (Франція). Він набув поширення як у самій Франції, так і в Югославії, Англії, Канаді, Туреччині, Польщі та деяких інших країнах.. Загалом роль аудіовізуального методу у вивченні мови висвітлено у працях українських дослідників І. Кочан, Б. Сокола, Н. Цісар, О. Ценюх, М. Мерцало, С. Ставничої, К. Скиби. Попри активне застосування аудіовізуального методу в процесі вивчення УМІ, є потреба в подальших дослідженнях, оскільки в контексті цієї методики відчувається нагальна необхідність розроблення теоретичних і практичних матеріалів для викладання української мови в іншомовній аудиторії.

Основними положення аудіовізуального методу є наступні: